

Bevilling af behovsbestemt tillæg til svage unge efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Beskæftigelsesankenævnets praksisundersøgelse december 2007

Indhold

Forord	1
1. Resumé og anbefalinger	2
2. Resultatet af vurderingerne	4
3. Materiel vurdering af sagerne	10
3.1. Om Kommunernes afgørelse samlet set er rigtig	10
3.2. Om der mangler afgørende oplysninger i sagerne.....	11
3.3. Om betingelserne for at nedsætte den månedlige hjælp til den unge er opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1.....	11
og	11
3.4. Om betingelserne for at nedsætte den månedlige hjælp til den unge er opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 2.....	11
3.5. Om den unge er omfattet af persongruppen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3.....	14
4. Formalitetsvurdering af sagerne	16
4.1. Om hvilken form afgørelsen har	16
4.2. Om hvilken afgørelse der er truffet	16
4.3. Om det fremgår hvilken hjemmel afgørelsen er truffet efter	16
Bilag 1. Undersøgelsens hjemmel, omfang og metode	18
Bilag 2. Regelgrundlag.....	20
Bilag 3 Måleskema	27

Forord

Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen Sjælland har i 2007 gennemført en praksisundersøgelse vedrørende kommunernes afgørelser om bevilling af behovsbestemt tillæg til unge mellem 18 år og 25 år efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Formålet med praksisundersøgelsen er at vurdere korrektheden af regionens kommuners afgørelse om tildeling af behovsbestemt tillæg med henblik på at sikre ensartethed og ligestrøbet behandling.

Praksisundersøgelsen foretages som led i Beskæftigelsesankenævnets pligt til, jf. retssikkerhedslovens § 78, stk. 1, inden for sit område og på regionsplan at koordinere, at afgørelser, som indbringes for nævnet, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Der henvises til retssikkerhedslovens § 78, stk. 2, hvorefter Beskæftigelsesankenævnet som led i denne koordinering følger kommunernes praksis.

Praksisundersøgelsen skal i henhold til retssikkerhedslovens § 79a behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de deltagende kommuner. Bestemmelsen præciserer det kommunalpolitiske ansvar for at følge op på Beskæftigelsesankenævnets praksisundersøgelser og understreger kommunalbestyrelsernes ansvar for at implementere retssikkerhed i kommunerne på det beskæftigelsesmæssige område.

1. Resumé og anbefalinger

Beskæftigelsesankenævnet har gennemført en praksisundersøgelse vedrørende kommunernes afgørelser om behovsbestemt tillæg efter aktivlovens 25f, stk. 3.

Det har ikke været muligt at tilvejebringe det ønskede antal sager på 84 til brug for undersøgelsen, som derfor kun omfatter 16 sager fra 3 kommuner. Om end resultaterne af undersøgelsen viser en klar tendens, skal det understreges, at det begrænsede antal afgørelser ikke i sig selv kan danne grundlag for en generel vurdering af regionens kommuners afgørelser.

Hovedkonklusioner

Beskæftigelsesankenævnets gennemgang af sagerne har ført til nedenstående hovedkonklusioner:

Materiel vurdering af kommunernes afgørelser viser

1. at i de 16 undersøgte sager er kun 1 afgørelse i overensstemmelse med lovgivningen og praksis
2. at de øvrige 15 sager ville være blevet hjemvist/ændret, hvis det havde været klagesager, idet
 - hovedparten af sagerne mangler økonomiske oplysninger,
 - betingelserne for nedsættelse af den månedlige kontanthjælp i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, i ca. 1/3 af sagerne ikke er opfyldt på afgørelsestidspunktet, og at der således ikke burde være bevilget behovsbestemt tillæg
 - der i over halvdelen af sagerne er bevilget behovsbestemt tillæg på trods af, at den unge ikke/i ringe grad er omfattet af persongruppen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3
3. at kommunerne i flere sager har bevilget behovsbestemt tillæg uden, at det fremgår af sagens akter, at kommunerne forinden har truffet afgørelse om nedsættelse af den månedlige kontanthjælp efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2.
4. at kommunerne i flere sager ikke ses at have nedsat den månedlige kontanthjælp, selv om betingelserne herfor er opfyldt efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Formalitetsvurdering af kommunernes afgørelser viser

1. at afgørelserne i ca. 3/4 af sagerne er i overensstemmelse med de formelle regler for så vidt angår afgørelsens form og hvilken afgørelse, der er truffet
2. at 1/4 af bevillingerne om behovsbestemt tillæg, er truffet som en formløs afgørelse
3. at det i ca. 2/3 af sagerne fremgår, hvilken hjemmel afgørelserne er truffet efter
4. at der i ca. 1/3 af sagerne ikke er henvist til lovgrundlaget.

- at kommunerne indhenter aktuelle og relevante oplysninger om den unges økonomiske forhold, herunder oplysninger om formue, samt månedlige indtægter og udgifter, og på grundlag heraf foretager en individuel vurdering af, om den unge opfylder de økonomiske betingelser for behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.
- at kommunerne er opmærksomme på, at der ikke bevilges behovsbestemt tillæg, hvis betingelserne for nedsættelse af den månedlige kontanthjælp i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke er opfyldt
- at kommunerne indarbejder en procedure, som sikrer, at der træffes afgørelse om nedsættelse af den månedlige kontanthjælp, når betingelserne herfor er opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, det vil sige, når den unge har modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter, at den pågældende har påbegyndt et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller uden rimelig eller gyldig grund er ophørt med eller har afvist et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, og den pågældende har overstået en periode, hvor hjælpen har været nedsat eller ophørt efter § 39 eller § 41.
- at kommunerne strammer op på fortolkningen af begrebet "svage unge" således, at behovsbestemt tillæg kun bevilges til den personkreds, der er henvist til i aktivlovens § 25f, stk. 3. Det vil sige personer, der opfylder alle følgende 3 betingelser:
 1. ikke er i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse
 2. ikke kan revalideres til at komme i arbejde inden for en rimelig periode
 3. ikke vil være i stand til at påtage sig et arbejde.
- at kommunerne, når bevilling af behovsbestemt tillæg ikke meddeles skriftligt, udfærdiger et skriftligt notat i sagen med oplysning om, hvilken afgørelse, der er truffet, og med hvilken hjemmel.

2. Resultatet af vurderingerne

I dette afsnit præsenteres undersøgelsens resultater i grafisk form.

I figurene er resultaterne angivet som antal med procentvis fordeling i parentes, f.eks. 5 (31%).

Ud af 20 indsendte sager er 4 ikke omfattet af undersøgelsestemaet og derfor sorteret fra. Herefter indgår således 16 sager i undersøgelsen, der omfatter 5 mænd og 11 kvinder (Fig. 1).

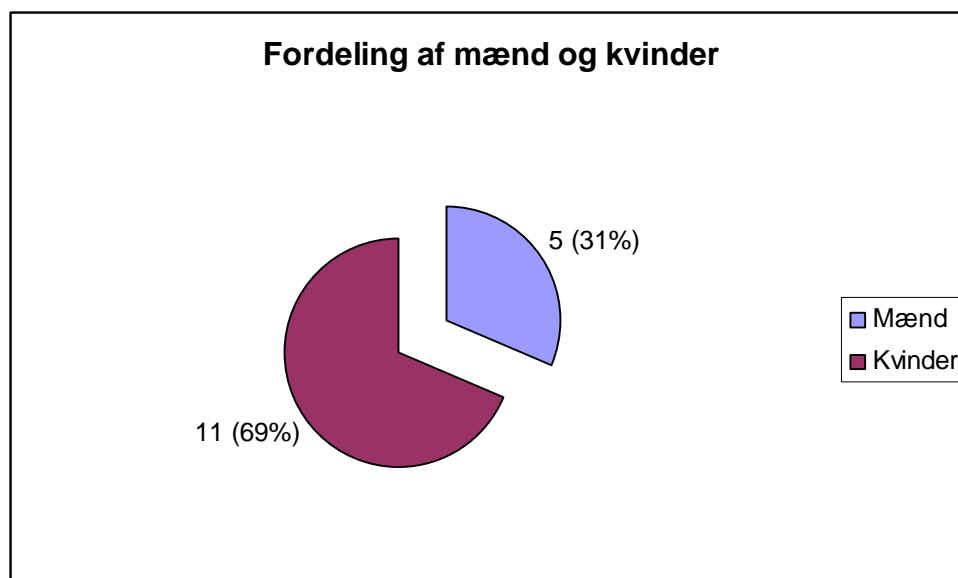

Fig. 1.

Fig. 2 viser, at flertallet af de unge er udeboende.

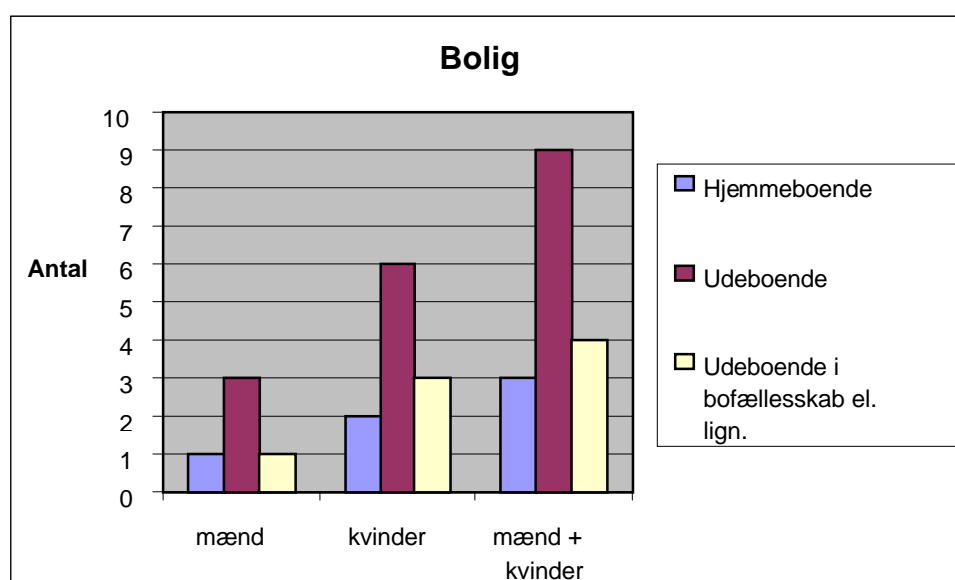

Fig. 2.

Undersøgelsen viser, at der kun i 1 ud af 16 sager er truffet en rigtig afgørelse (Fig. 3).

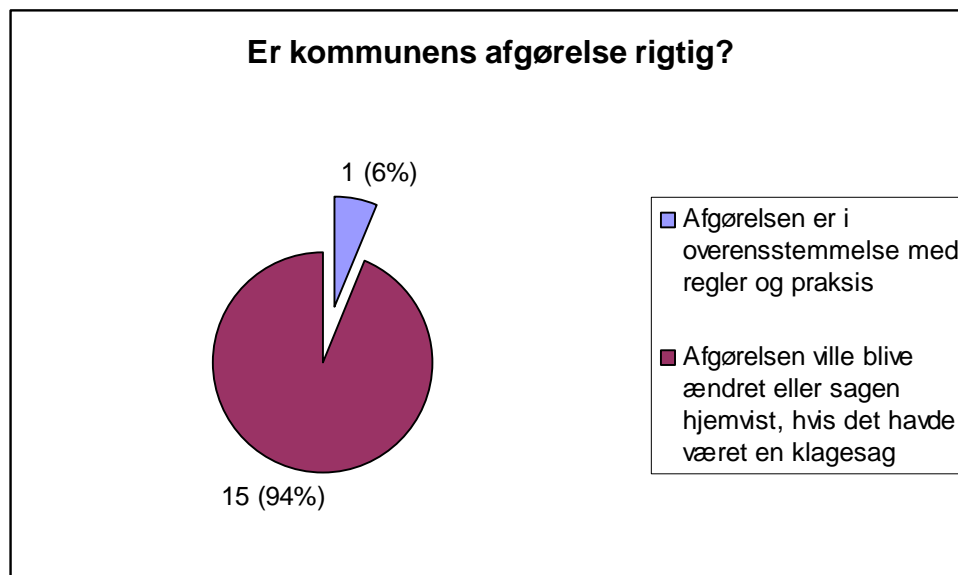

Fig. 3.

Fig. 4 viser, at der i størsteparten af sagerne mangler afgørende oplysninger for tildeling af behovsbestemt bevilling.

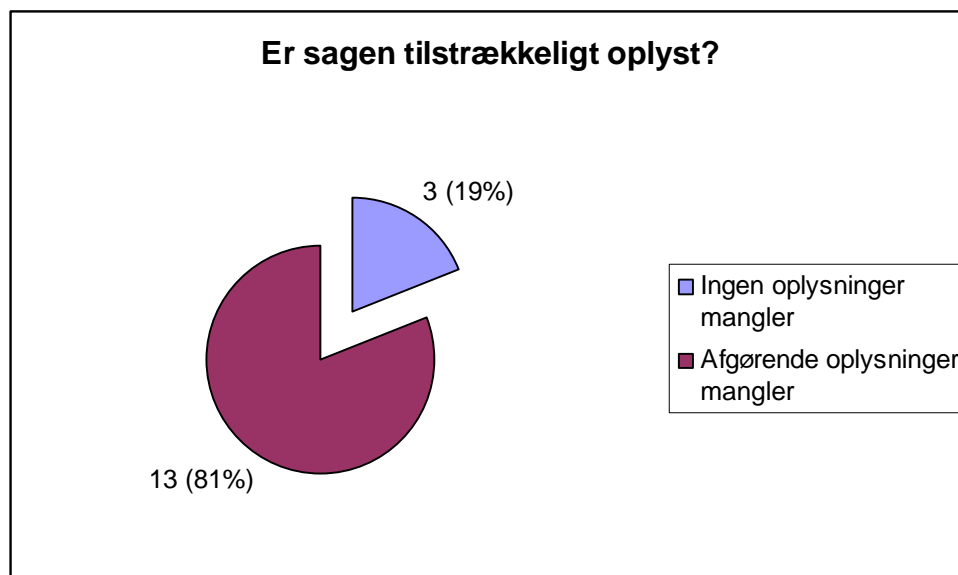

Fig. 4.

I 31 % af sagerne er betingelserne for at nedsætte hjælpen ikke opfyldt, hverken efter §25f, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2 (Fig. 5).

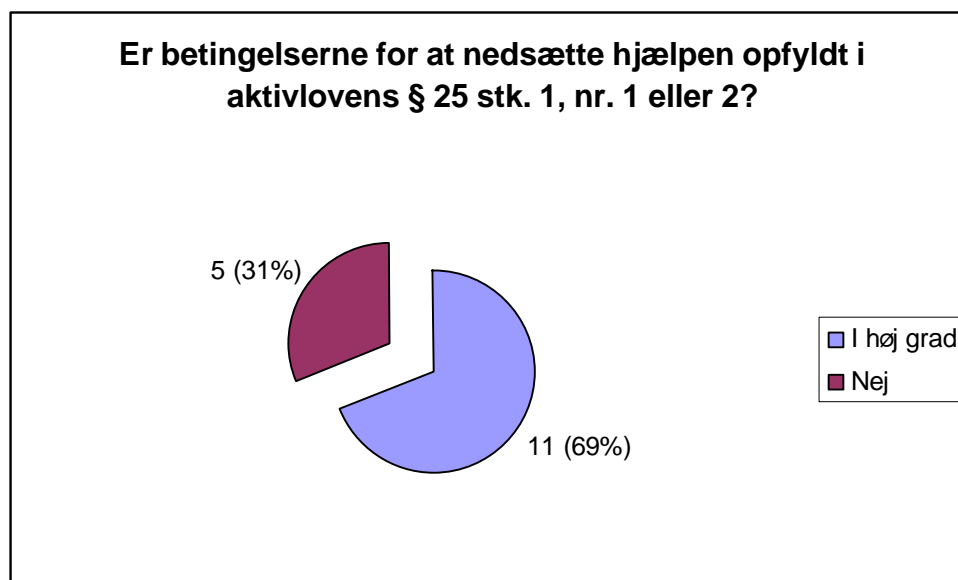

Fig. 5.

Undersøgelsen viser, at i 56 % af sagerne er den unge ikke/i ringe grad omfattet af personkredsen "svage unge" (Fig. 6) og derfor ikke berettiget til behovsbestemt tillæg efter § 25f, stk. 3.

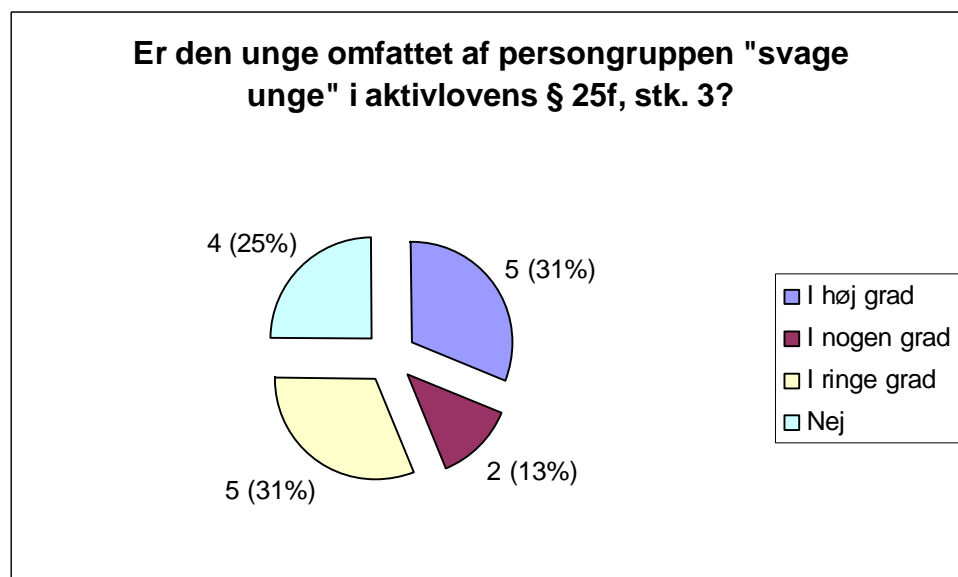

Fig. 6.

Undersøgelsen viser, at de økonomiske forudsætninger for udbetaling af behovsbestemt tillæg kun er opfyldt i 19% af sagerne (Fig. 7), og at der mangler økonomiske oplysninger i de resterende i 81% af sagerne.

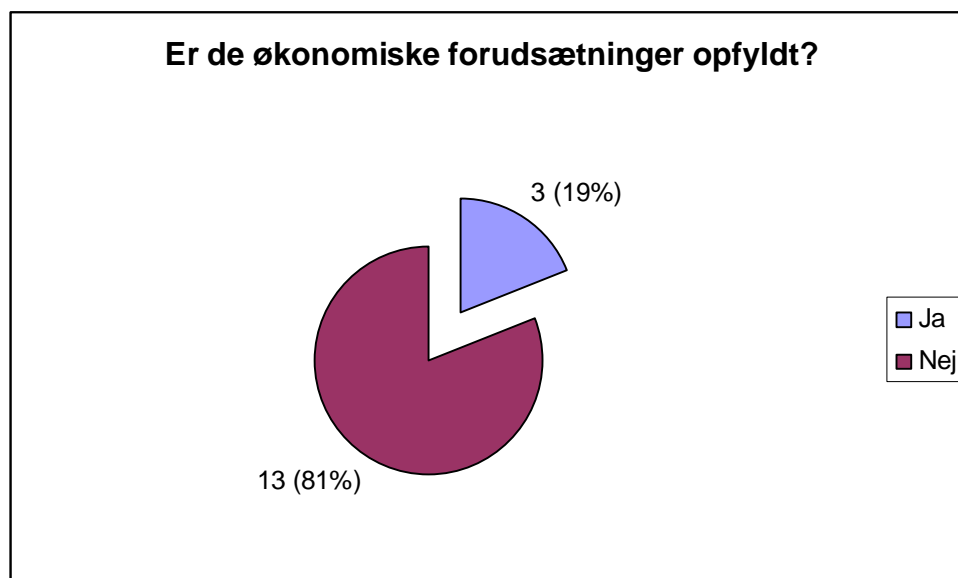

Fig. 7.

Undersøgelsen viser, at der er 15 sager, der ikke er afgjort i overensstemmelse med lovgivningen.

I Fig. 8 er en sag kun registreret med én årsag. Der er i flere sager flere årsager.

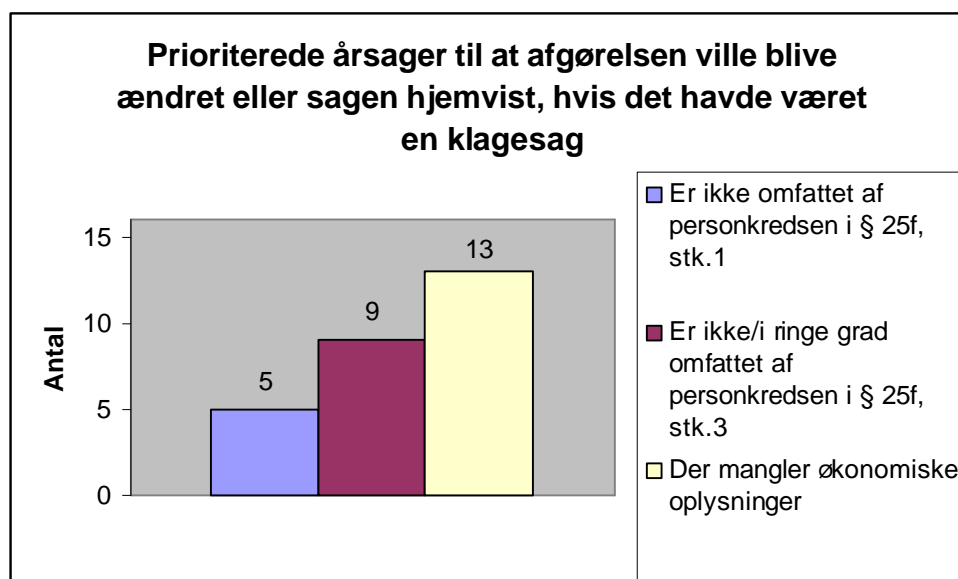

Fig. 8.

Prioriterede årsager med hensyn til, hvorfor sagen ville blive hjemvist/ændret, hvis det var en klagesag:

1. Den unge er ikke omfattet af personkredsen i § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, der skal have hjælpen nedsat	5
2. Den unge er ikke omfattet af personkredsen "svage unge" i § 25f, stk. 3	6
3. Der mangler økonomiske oplysninger	4
I alt	15

Undersøgelsen viser, at 75% af afgørelserne opfylder de formelle regler til afgørelsens form (Fig. 9), mens dette ikke er tilfældet for de formløse afgørelser, der udgør 25%.

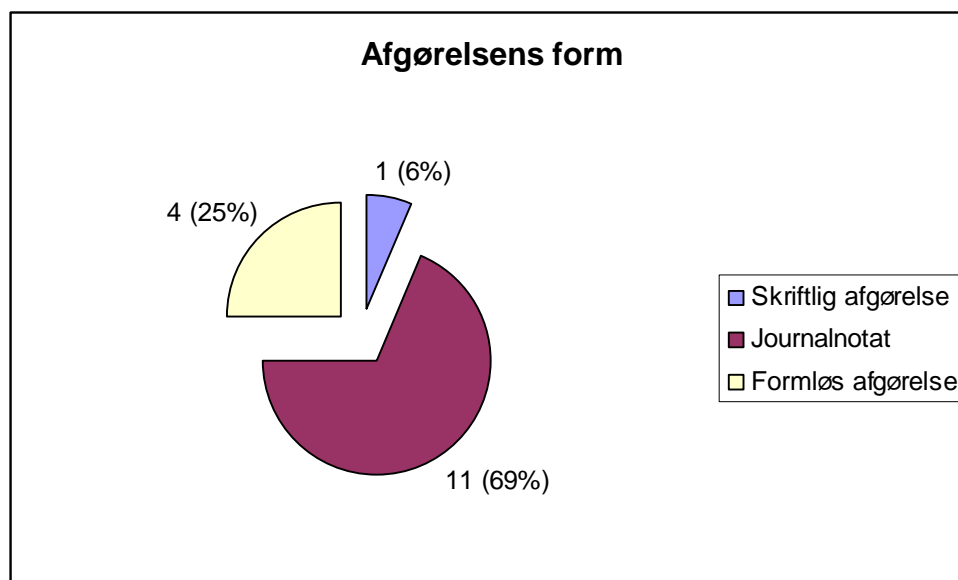

Fig. 9.

Undersøgelsen viser, at 75% af sagerne indeholder oplysninger om, hvilken afgørelse, der er truffet, mens 25% ikke gør (Fig. 10).

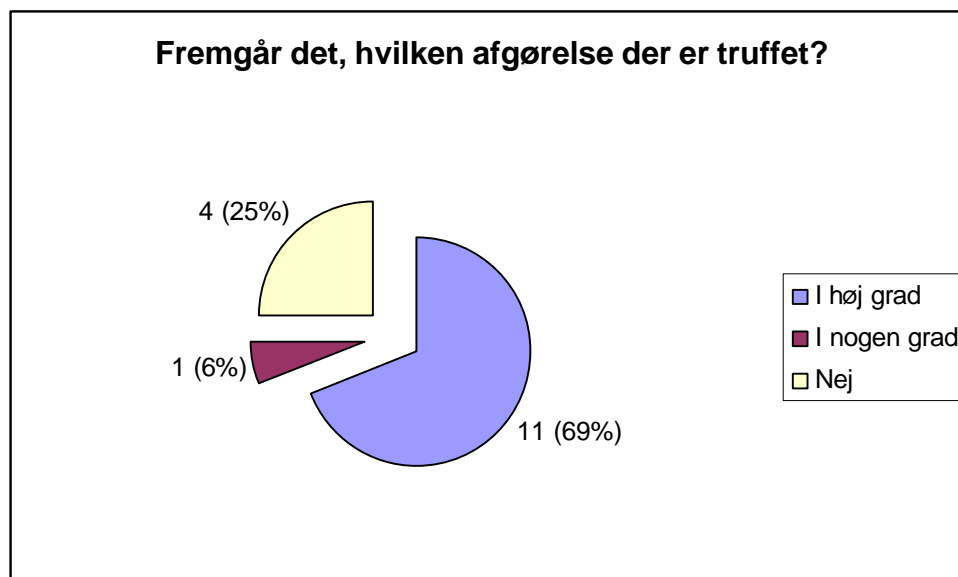

Fig. 10.

Undersøgelsen viser, at i 62% af sagerne er der henvist til lovgrundlaget for afgørelsen, mens dette ikke er tilfældet i 38% (Fig. 11).

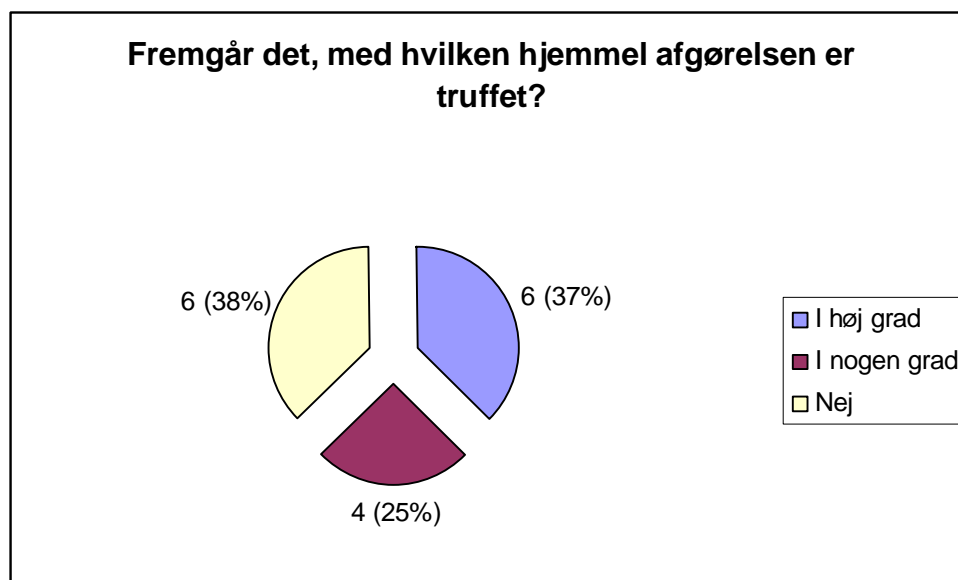

Fig. 11.

3. Materiel vurdering af sagerne

Ved den materielle vurdering af sagerne i undersøgelsen er der set på, om kommunen har truffet afgørelse i overensstemmelse med lovgivningen og praksis.

De regler, der er vurderet i forhold til, er reglerne i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 og 2 og stk. 3, henholdsvis om nedsættelse af ungesatserne til SU-niveau, og om bevilling af behovsbestemt tillæg.

Efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1, nedsættes unge kontanthjælpsmodtageres kontanthjælpssats (ungesatsen) til SU-niveau 6 måneder efter påbegyndelse af tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

Såfremt den unge opgiver en uddannelse, som er et led i et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven eller dropper ud af tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven uden rimelig eller gyldig grund, får den unge en sanktion efter sanktionsreglerne i aktivlovens § 39 og § 41. Herefter nedsættes den unges ydelse til SU-niveau efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 2.

En særlig gruppe af unge under 25 år vil ikke være i stand til at tage en SU-berettigende ungdomsuddannelse, at gennemføre revalidering eller at opnå ordinært arbejde. Til denne gruppe unge kan der ydes et behovsbestemt tillæg svarende til forskellen mellem SU-niveau og den hidtidige ungesats, jf. aktivlovens § 25f, stk. 3. Alle tre betingelser skal være til stede, for at der kan bevilges tillæg.

3.1. Om Kommunernes afgørelse samlet set er rigtig

Nævnet har vurderet, at kun 1 af de undersøgte 16 sager ville være blevet tiltrådt af Beskæftigelsesankenævnet som værende i overensstemmelse med lovgivning og praksis (Fig. 1). Denne sag er refereret nedenfor.

Sag nr. 4. Sagen drejer sig om en ung tungt begavet kvinde på 24 år.

Pågældende er udeboende.

Pågældende har gået i specialskole for børn og unge med generelle indlæringsvanskeligheder, hvor der ikke blev afholdt eksamen.

Pågældende har ingen arbejdsmæssig erfaring på det ordinære arbejdsmarked. Pågældende har gennem længere tid været i forskellige tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, herunder et tilbud i form af undervisning på AOF-specialhøjskole fra 1. januar 2006 og med forventet afslutning den 30. juni 2007, hvorfra er oplyst, at pågældende ikke vil kunne magte et praktikforløb på det ordinære arbejdsmarked.

Pågældende har behov for omfattende socialpædagogisk støtte og vejledning i dagligdagen, har nedsat koncentrationsevne, hukommelse og arbejdstempo. En neurologisk undersøgelse af 20. februar 2007 viser en IQ på 57, det vil sige en placering nederst i sinkeområdet og pågældende vurderes at tilhøre den nederste del af denne gruppe.

Der er i sagen aktuelle oplysninger om pågældendes økonomiske forhold, og der er foretaget en økonomisk behovsvurdering, der viser et månedlig rådighedsbeløb på kr. 1.382, når de faste månedlige udgifter er betalt.

Kommunen har den 1. marts 2007 bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, med virkning fra den 1. februar 2007. Bevillingen er meddelt pågældende skriftligt med henvisning til relevant lovgrundlag.

Det fremgår af sagens akter, at pågældende inden bevilling af behovsbestemt tillæg modtog ungesatsen reduceret til SU-niveau.

Beskæftigelsesankenævnet er enig i afgørelsen og har ingen bemærkning til sagen.

3.2. Om der mangler afgørende oplysninger i sagerne

I 13 af de 16 undersøgte sager mangler der afgørende oplysninger (Fig. 4).

Der er i de 13 sager tale om manglende oplysninger om den unges økonomiske forhold, hvorfor det ikke kan vurderes, om de økonomiske forudsætninger for bevilling af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, var opfyldt.

Det bemærkes, at selv om den unge tilhører personkredsen "svage unge" med mulighed for tillæg, skal der foretages en individuel behovsvurdering.

Begrundelsen herfor er, at der ikke er et lovbestemt krav på at modtage et behovsbestemt tillæg som supplement til nedsat kontanthjælp. Der henvises i den forbindelse til SM A-27-04.

På baggrund af ovenstående anbefaler Beskæftigelsesankenævnet

Anbefaling

at kommunerne indhenter aktuelle og relevante oplysninger om den unges økonomiske forhold, herunder oplysninger om formue, samt månedlige indtægter og udgifter, og på grundlag heraf foretager en individuel vurdering af, om den unge opfylder de økonomiske betingelser for behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

3.3. Om betingelserne for at nedsætte den månedlige hjælp til den unge er opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1

og

3.4. Om betingelserne for at nedsætte den månedlige hjælp til den unge er opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 2

I 5 af de undersøgte 16 sager var betingelserne for at nedsætte ungesatserne til SU-niveau efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1, ikke opfyldt enten fordi den unge på afgørelsestidspunktet ikke var påbegyndt tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, eller fordi den unge ikke havde modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter at være påbegyndt tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

I de samme 5 sager var betingelserne for at nedsætte ungesatserne efter aktivlovens 25f, stk. 1, nr. 2, heller ikke opfyldt, idet den unge ikke uden rimelig eller gyldig grund var ophørt med eller havde afvist et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

Der henvises til Fig. 5.

Som eksempler er nedenfor refereret 4 af disse sager.

Eksempler

Sag nr. 2. Sagen vedrører en ung mand på 23 år.

Pågældende modtog kontanthjælp fra foråret 2004 efter at være ophørt i ordinært arbejde.

Kommunen bevilgede den 28. oktober 2004 behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Da der ikke på afgørelsestidspunktet var iværksat tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, var betingelserne for at nedsætte den månedlige hjælp efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke opfyldt.

Det ses ikke af sagen, at kommunen har nedsat ungesatsen.

Kommunen burde derfor ikke have bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Sag nr. 11. Sagen vedrører en ung mand, der modtog kontanthjælp fra 1. marts 2006.

Pågældende blev visiteret til 1-årigt døgnrevalideringsforløb med opstart den 29. juni 2006 som tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

Kommunen traf afgørelse om behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, den 9. maj 2006.

Da pågældende på afgørelsestidspunktet ikke var påbegyndt tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, og da han heller ikke var ophørt i eller havde afvist tilbud på dette tidspunkt, var betingelserne for at nedsætte den månedlige hjælp efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, hermed ikke opfyldt.

Det ses ikke af sagen, at kommunen har nedsat ungesatsen.

Kommunen burde derfor ikke have bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Sag nr. 13. Sagen vedrører en ung mand, der fyldte 18 år den 3. august 2006 og som siden 12-årsalderen har været anbragt udenfor hjemmet. Der er etableret efterværnsforanstaltninger efter det 18 år i form af ophold i en boenhed i henhold til servicelovens regler herom. Pågældende er fra det 18. år overgået til udbetaling af kontanthjælp – ungesatsen.

Pågældende påbegyndte tilbud på Teknisk Skole den 11. september 2006 efter beskæftigelsesindsatslovens § 32.

Kommunen har den 5. december 2006 bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Da pågældende på afgørelsestidspunktet kun havde modtaget kontanthjælp i ca. 3 måneder efter at være påbegyndt i tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, og da pågældende heller ikke var ophørt i eller havde afvist tilbud på dette tidspunkt, var betingelserne for nedsættelse af den månedlige hjælp efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, hermed ikke opfyldt.

Det ses ikke af sagen, at kommunen har nedsat ungesatsen.

Kommunen burde derfor ikke have bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Sag nr. 9. Sagen vedrører en ung kvinde, der har været anbragt uden for hjemmet før sit 18. år. Pågældende overgik til kontanthjælp i forbindelse med, at hun fyldte 18 år den 14. marts 2005. Der blev samtidigt etableret efterværnsforanstaltninger efter serviceloven i

form af døgnophold og botræning på en husholdningsskole. Der blev udfærdiget handleplaner efter serviceloven regler og ikke jobplaner efter beskæftigelsesindsatsloven. Kommunen bevilgede behovsbestemt tillæg den 9. maj 2006 efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Da der ikke på afgørelsestidspunktet var iværksat tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, var betingelserne for at nedsætte den månedlige kontanthjælp efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke opfyldt.

Det ses ikke af sagen, at kommunen har nedsat ungesatsen.

Kommunen burde derfor ikke have bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

På baggrund af ovenstående anbefaler Beskæftigelsesankenævnet

Anbefaling

at kommunerne er opmærksomme på ikke at bevilge behovsbestemt tillæg, hvis betingelserne for nedsættelse af den månedlige kontanthjælp i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke er opfyldt.

Undersøgelserne har endvidere vist, at der i flere sager ikke er truffet afgørelse om nedsættelse af den månedlige hjælp, selvom betingelserne herfor er opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2. Nedenfor er refereret 2 eksempler herpå.

Eksempler

Sag nr. 8. Sagen vedrører en ung kvinde, der har modtaget kontanthjælp og været i tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven fra sit 18. år i juni 2005.

Den månedlige hjælp burde derfor have været nedsat i december 2005 i henhold til aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1.

Det ses ikke af sagen, at kommunen har truffet afgørelse om nedsættelse af ungesatsen. Kommunen har bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, den 31. august 2006.

Sag nr. 10. Sagen vedrører en 18-årig ung mand, der modtog kontanthjælp fra 25. oktober 2005. Pågældende udeblev fra tilbud efter beskæftigelsesindsatslovens § 32 den 10. november 2005, og kommunen traf afgørelse om sanktion efter aktivlovens § 39. Kontanthjælpen ophørte frem til 16. december 2005, hvorefter pågældende på ny fik udbetalt kontanthjælp. Kommunen burde i den forbindelse have nedsat den månedlige kontanthjælp til SU-niveau efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 2, hvilket kommunen ikke ses at have gjort.

Kommunerne var i ovennævnte eksempler forpligtet til at nedsætte ungesatserne til SU-niveau.

På baggrund af ovenstående anbefaler Beskæftigelsesankenævnet

Anbefaling

at kommunerne indarbejder en procedure, som sikrer, at der træffes afgørelse om nedsættelse af den månedlige kontanthjælp, når betingelserne herfor er opfyldt i aktivlo-

vens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, det vil sige, når den unge har modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter, at den pågældende har påbegyndt et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller uden rimelig eller gyldig grund er ophørt med eller har afvist et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, og den pågældende har overstået en periode, hvor hjælpen har været nedsat eller ophørt efter § 39 eller § 41.

3.5. Om den unge er omfattet af persongruppen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3

I 9 af sagerne finder beskæftigelsesankenævnet, at den unge ikke/i ringe grad er omfattet af personkredsen "svage unge", og at den unge derfor ikke er berettiget til behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3 (Fig. 6).

Nedenfor er refereret 3 eksempler, hvor den unge ikke eller kun i ringe grad er omfattet af persongruppen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3. Der er endvidere refereret et 1 eksempel, hvor den unge er omfattet af persongruppen "svage unge"

Eksempler

Sag nr. 2. Sagen er omtalt ovenfor under kapitel 3.3. og 3.4.

På afgørelsestidspunktet var der i sagen oplysninger om, at pågældende havde psykiske problemer – var frustreret over sit liv og barndom - og pågældende var henvist til distriktpsykiatrien, jf. statusattest fra pågældendes egen læge af 17. august 2004. Der var endvidere oplysninger om, at pågældende havde taget HTX, været i Livgarden, haft fabriksarbejde og havde været i ordinært arbejde i Post Danmark fra december 2003 til marts 2004.

Beskæftigelsesankenævnet vurderer, at pågældende kun i ringe grad var omfattet af personkredsen "svage unge". Afgørelsen var blevet ændret, hvis det var en klagesag.

Sag nr. 13. Sagen er omtalt ovenfor under kapitel 3.3. og 3.4.

På afgørelsestidspunktet var der i sagen oplysninger om, at pågældende har haft 2-3 perioder med korte psykotiske episoder fra 8-årsalderen og med psykiatriske indlæggelser i 2001 og 2003. Han havde flere gange truet med selvmord, senest i 2004.

Pågældende har fået specialundervisning i dansk fra 1. klasse.

I en psykologerklæring af 21. april 2005 er oplyst, at undersøgelserne peger på, at pågældende har lidt svagt udviklede ressourcer i grænseområdet til normalområdet, og at pågældende har en lidt usammenhængende måde at tænke på.

Pågældende har efter endt skolegang arbejdet i Netto fra august 2005 til maj 2006. Fra opholdsstedet er oplyst, at pågældende havde en god arbejdsmoral med få sygedage.

Pågældende påbegyndte tilbud på Teknisk Skole den 11. september 2006 efter beskæftigelsesindsatslovens § 32.

Kommunen har den 5. december 2006 bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Beskæftigelsesankenævnet vurderer, at pågældende kun i ringe grad er omfattet af personkredsen "svage unge". Der lægges især vægt på, at pågældende har været i ordinær beskæftigelse i Netto. Afgørelsen var blevet ændret, hvis det var en klagesag.

Sag nr. 18. Sagen vedrører en 23-årig ung kvinde, der modtager kontanthjælp og som er i tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

Kommunen har bevilget behovsbestemt tillæg den 4. maj 2006.

Der er i kommunens journal på afgørelsestidspunktet oplysninger om, at pågældende har det psykisk dårligt og er i psykologisk behandling. Der er i øvrigt ikke i sagen nærmere oplysninger om hvilke psykiske problemer, der er tale om, og omfanget af disse problemer.

På det foreliggende grundlag vurderer nævnet, at pågældende ikke er omfattet af personkredsen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3.

Sag nr. 8. Sagen vedrører en kvinde, der har modtaget kontanthjælp og været i tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven fra sit 18. år i juni 2005.

Pågældende havde allerede i børnehaveklassen behov for særlig støtte, og hun har i folkeskolen i en periode gået i specialklasse. Efter afslutning af folkeskolen kom pågældende i august 2005 på en efterskole for intellektuelt svagt fungerende.

Kommunen bevilgede 14. juni 2006 pågældende ophold på et dag- og døgntilbud, hvis målgruppe er unge med særlige behov.

I psykologisk udtalelse af 17. april 2006 fremgår, at pågældende har ret betydelige opmærksomheds- og koncentrationsvanskeligheder, at hertil kommer et overordentligt svagt sprogligt beredskab og vanskeligheder ved at foretage problemløsning, der støtter sig til sproget, at de primære intellektuelle ressourcer påvirkes af det overordentligt svage sproglige beredskab, og at pågældende har tvangspræget personlighedstræk med stort behov for kontrol og forudsigelighed.

Kommunen traf afgørelse om behovsbestemt tillæg den 31. august 2006.

Nævnet vurderer, at pågældende i høj grad tilhører personkredsen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3.

På baggrund af ovenstående anbefaler Beskæftigelsesankenævnet

Anbefaling

at kommunerne strammer op på fortolkningen af begrebet "svage unge" således, at behovsbestemt tillæg kun bevilges til den personkreds, der er henvist til i aktivlovens § 25f, stk. 3 Det vil sige personer, der opfylder alle følgende 3 betingelser:

- 1) ikke er i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse
- 2) ikke kan revalideres til at komme i arbejde inden for en rimelig periode
- 3) ikke vil være i stand til at påtage sig et arbejde.

4. Formalitetsvurdering af sagerne

Ved den formelle vurdering er der set på, hvilken form afgørelsen har, om det fremgår, hvilken afgørelse, der er truffet, og om det fremgår, hvilken hjemmel afgørelsen har.

Bevilling af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, er en begunstigende forvaltningsakt. Der er ikke i forvaltningsretten eller i aktivloven et krav om, at sådanne afgørelser meddeles skriftligt.

Hvis afgørelsen om behovsbestemt tillæg ikke er meddelt skriftligt, er der derimod efter almindelig forvaltningsret krav om, at der skal foreligge et skriftligt notat i sagen.

Undersøgelsen af de 16 sager har vist følgende:

4.1. Om hvilken form afgørelsen har

Ud af de 16 undersøgte sager har der været 1 skriftlig afgørelse (Fig. 9).

I 11 af de undersøgte sager foreligger afgørelsen som skriftlig notat i sagen (Fig. 9).

I 4 af de undersøgte sager er bevillingen truffet som formløs afgørelse (Fig. 9).

4.2. Om hvilken afgørelse der er truffet

I 12 af de 16 undersøgte sager fremgår det, hvilken afgørelse, der er truffet (Fig. 10).

I 4 af de undersøgte sager fremgår det ikke, hvilken afgørelse, der er truffet (Fig. 10).

4.3. Om det fremgår hvilken hjemmel afgørelsen er truffet efter

I 10 af de 16 undersøgte sager fremgår det, med hvilken hjemmel afgørelsen er truffet (Fig. 11).

I 6 af de undersøgte sager fremgår det ikke, med hvilken hjemmel afgørelsen er truffet (Fig. 11).

Nedenfor er refereret eksempler på 1 sag, hvor bevillingen er truffet som en formløs afgørelse, samt 1 sag hvor lovgrundlaget ikke er oplyst.

Eksempler

Sag nr. 10. Sagen er omtalt ovenfor under kapitel 3.3. og 3.4.

Sagen vedrører en 18-årig ung mand, der modtog kontanthjælp fra 25. oktober 2005. Pågældende udeblev fra tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven § 32 den 10. november 2005, og kommunen traf afgørelse om sanktion efter aktivlovens § 39. Kontanthjælpen ophørte frem til 16. december 2005, hvorefter pågældende på ny fik udbetalt kontanthjælp. Kommunen burde i den forbindelse have nedsat den månedlige kontanthjælp til SU-niveau efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 2, hvilket kommunen ikke ses at have gjort.

I kommunens journalnotat af 24. februar 2006 fremgår, at en vurdering af pågældende er, at han tilhører målgruppen, der ikke umiddelbart kan opnå beskæftigelse, ikke kan gå i ordinært arbejde, og at revalidering ikke er realistisk.

I kommunens journalnotat af 17. maj 2006, er oplyst: "... ingen ændringer fortsat berettiget ung hjemmeboende."

Pågældende er senere påbegyndt tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

I en beregningsoversigt af 16. maj 2007 fremgår, at pågældende modtager ungesatsen uden nedsættelse.

Beskæftigelsesankenævnet finder, at kommunens journalnotat af 24. februar 2006 ikke i sig selv kan anses for en afgørelse om bevilling af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Da pågældende imidlertid ikke i forbindelse med genoptagelse af kontanthjælpsudbetalingen den 16. december 2005 og heller ikke i den efterfølgende periode har fået nedsat kontanthjælpsudbetalingen, og således fortsat modtager kontanthjælp svarende til ungesatsen for unge hjemmeboende uden nedsættelse lægges til grund, at kommunen har truffet en afgørelse om bevilling af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, og at der er tale om en formløs afgørelse.

Beskæftigelsesankenævnet har vurderet sagen ud fra, at den formløse afgørelse om bevilling af behovsbestemt tillæg er truffet i perioden fra 16. december 2005, hvor kontanthjælpen blev genoptaget efter ophør af sanktion og frem til kommunens journalnotat af 24. februar 2006.

Kommunen burde have udfærdiget notat i sagen med angivelse af hvilken afgørelse, der er truffet og med hvilken hjemmel.

Eksempler

Sag nr. 14. Sagen drejer sig om en ung kvinde, der har modtaget kontanthjælp fra sit 18. år.

Kommunen har truffet afgørelse om behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3. Afgørelsen fremgår af skriftligt notat i sagen af 16. maj 2007.

I notatet fremgår, at kommunen har vurderet, at pågældende tilhører persongruppen "svage unge", og at det derfor vurderes, at pågældende er berettiget til tillægget. Der er ikke i notatet oplyst om lovgrundlaget.

Nævnet finder, at kommunen i notatet burde have henvist til aktivlovens § 25f, stk. 3.

På baggrund af ovenstående anbefaler Beskæftigelsesankenævnet

Anbefaling

at kommunerne, når bevilling af behovsbestemt tillæg ikke meddeles skriftligt, udfærdiger et skriftligt notat i sagen med oplysning om, hvilken afgørelse, der er truffet, og med hvilken hjemmel.

Bilag 1. Undersøgelsens hjemmel, omfang og metode

Beskæftigelsesankenævnet/De Sociale Nævn har i henhold til retssikkerhedslovens § 78 pligt til, i samarbejde med Ankestyrelsen, at koordinere, at kommunale afgørelser, der efterfølgende kan indbringes for nævnene, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis.

Nævnene har ansvaret for praksiskoordineringen på regionalt plan. Praksisundersøgelsen er et redskab, som benyttes med henblik på at få klarhed over, om kommunernes afgørelse er i overensstemmelse med lovgivningen. Hvis undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver praksisundersøgelserne grundlag for at målrette den fremadrettede vejlednings- og undervisningsindsats.

Praksisundersøgelsen skal i henhold til retssikkerhedslovens § 79a behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de deltagende kommuner.

Ved en praksisundersøgelse indkaldes et antal sager fra kommunerne og der foretages en gennemgang af disse med henblik på en legalitetsvurdering. Legalitetsvurderingen indebærer dels en materiel vurdering af afgørelsernes rigtighed i forhold til lovgivningen og praksis, dels en formel fortolkning af sagerne i forhold til de forvaltningsretlige regler.

Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen Sjælland har besluttet i 2007 at foretage en praksisundersøgelse vedrørende kommunernes bevilling af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Emnet for praksisundersøgelsen blev valgt, fordi der ikke tidligere har været gennemført en praksisundersøgelse på dette område, hverken af nævnene eller af Ankestyrelsen, og fordi der i vores nævn og på landsplan er en meget sparsom praksis på området, samt fordi vi ved flere lejligheder har fået telefoniske henvendelser fra kommunerne om fortolkningen af aktivlovens § 25f, stk. 3.

Til brug for undersøgelsen har nævnet indkaldt 14 sager fra hver af følgende kommuner:

1. Solrød
2. Roskilde
3. Køge
4. Lolland
5. Odsherred
6. Fakse

Nævnet har i alt modtaget 20 sager fordelt på følgende 4 kommuner:

1. Solrød
2. Roskilde
3. Odsherred
4. Fakse

Det begrænsede antal sager, der således danner grundlag for undersøgelsen, skyldes, at det ikke har været muligt for kommunerne at indsende det ønskede antal, da der generelt kun er få eller ingen sager, hvor kommunerne har bevilget behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

4 af sagerne er ikke omfattet af undersøgelsestemaet, og er sorteret fra. Der indgår således 16 sager i undersøgelsen fordelt på følgende 3 kommuner:

1. Solrød
2. Roskilde
3. Odsherred

Kommunerne er bedt om at udvælge sagerne, så den første sag vedrører den seneste afgørelse truffet før 15. marts 2007, den anden sag vedrører den næste afgørelse truffet efter den 15. marts 2007 og så fremdeles, indtil det relevante antal sager er fundet.

I 2 af de indsendte sager er der truffet afgørelse efter den 15. marts 2007. Beskæftigelsesankenævnet har af hensyn til det beskedne antal sager, der er modtaget fra kommunerne, ladet disse 2 sager indgå i praksisundersøgelsen.

I forbindelse med indkaldelsen af sagerne har beskæftigelsesankenævnet bedt om alle de sagsakter og oplysninger, der er indgået i afgørelsen om bevilling af behovsbestemt tillæg. Beskæftigelsesankenævnet har vurderet sagerne ud fra den foreliggende dokumentation. Ved manglende oplysninger på afgørelsestidspunktet har udgangspunktet været, at sagen har været behandlet i kommunen uden denne oplysning.

Beskæftigelsesankenævnet kan ikke i forbindelse med en praksisundersøgelse tage kommunernes afgørelser op af egen drift med henblik på at ændre afgørelsen, ligesom nævnet heller ikke bedømmer hensigtsmæssigheden af kommunernes forretningsgange eller det lokale serviceniveau.

Måleskema

I forbindelse med Beskæftigelsesankenævnets vurdering af de indsendte afgørelser anvendes et måleskema, hvor der indgår de måleelementer, som er relevante for den konkrete praksisundersøgelse.

Måleskemaet bygger på en skabelon udarbejdet i et samarbejde mellem Ankestyrelsen og De Sociale Nævn i foråret 2006. Måleskemaet er vedlagt som bilag 3.

Med 4 af de undersøgte sager som grundlag har Ankestyrelsen og Beskæftigelsesankenævnet foretaget en sammenlignende prøvemåling for at sikre et ensartet målniveau i praksisundersøgelsen.

Udkast til praksisundersøgelsen sendes til udtalelse i Ankestyrelsen og de deltagende kommuner til eventuelle bemærkninger.

Kommunerne har ikke haft bemærkninger til udkast til praksisundersøgelsen.

Beskæftigelsesankenævnet vil i det videre forløb med behandling af klagesager og vejledning af kommunerne være særlig opmærksom på de problemer, som undersøgelsen har afdækket.

Bilag 2. Regelgrundlag

Aktivlovens § 25f, stk. 3.

Lov nr. 455 af 10. juni 1997

Lovbekendtgørelse nr. 709 af 13. august 2003 og lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005 om lov om aktiv socialpolitik (Aktivloven).

§ 25 f. Personer, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, får den månedlige hjælp nedsat efter stk. 2, når personen

- 1) har modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter, at den pågældende har påbegyndt et tilbud efter afsnit IV-VII i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 2) uden rimelig eller gyldig grund er ophørt med eller har afvist et tilbud efter afsnit IV-VII i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den pågældende har overstået en periode, hvor hjælpen har været nedsat eller ophørt efter § 39 eller § 41.

6-måneders-perioden beregnes efter § 25, stk. 8-10.

Stk. 2. Den nedsatte kontanthjælp udgør et månedligt beløb på

- 1) 4.379 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 2) 2.177 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Hvis hjælpen også er nedsat eller nedsættes efter § 25, stk. 5, kan hjælpen til en person, der ikke bor hos en eller begge forældre, højst nedsættes til beløbet i nr. 1, og hjælpen til en person, der bor hos en eller begge forældre, nedsættes til det beløb, den pågældende er berettiget til efter § 25, stk. 5.

Stk. 3. Kommunen kan yde et behovsbestemt tillæg til en person, der har fået nedsat hjælpen efter stk. 1 og 2, hvis

- 1) personen ikke vil være i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse,
- 2) revalidering ikke kan antages at kunne bringe den unge i arbejde inden for en rimelig periode og
- 3) personen ikke vil være i stand til at påtage sig et arbejde.

Den samlede kontanthjælp kan dog ikke overstige beløbene i § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4.

Stk. 4. Personer under 25 år, der har fået nedsat hjælpen efter stk. 1 og 2, omfattes ikke længere af disse bestemmelser, når de ikke har modtaget hjælp efter § 25 i 6 sammenhængende måneder. 6-måneders-perioden afbrydes, hvis de i en kalendermåned modtager hjælp efter § 25. Beregning af perioderne sker efter § 25, stk. 10.

Aktivlovens § 25f trådte i kraft den 1. juli 2003.

Fortolkning af § 25f, stk. 3.

Unge der modtager kontanthjælp efter de særlige takster for unge under 25 år, får efter aktivlovens § 25f, stk. 1, hjælpen nedsat til SU-niveau når den unge

- har modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter, den pågældende har påbegyndt et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- uden rimelig eller gyldig grund er ophørt med eller har afvist et tilbud efter afsnit IV-VII i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den pågældende har overstået en periode, hvor hjælpen har været nedsat eller ophørt efter § 39 eller § 41.

Kontanthjælpen til unge kontanthjælpsmodtagere på taksterne for unge - unge udeboende eller unge hjemmeboende - får kontanthjælpen nedsat til SU-niveau 6 måneder efter den unge er påbegyndt et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at unge under 25 år senest efter en sammenhængende periode på 13 uger med kontanthjælp eller starthjælp skal have et tilbud.

Det betyder, at kontanthjælpen nedsættes senest efter 9 måneders ledighed.

En eventuel forsinkelse fra Jobcentrenes eller kommunernes side med hensyn til fremsættelse af tilbud eller fremsættelse af tilbud, der først kan påbegyndes på et senere tidspunkt, indebærer, at der kan oppebæres den højere sats i mere end ca. 9 måneder, idet evt. forsinkelser ikke skal komme den unge til skade.

Unge på ungesats, der afviser eller dropper ud af tilbud uden rimelig eller gyldig grund, får en sanktion efter sanktionsreglerne.

Sanktionen kan bestå i nedsættelse af hjælpen efter aktivlovens § 39, dvs. time for time nedsættelse af hjælpen i tilfælde af udeblivelse i perioder. Sanktionen kan endvidere bestå i ophør af hjælpen efter lovens § 41, så længe tilbuddet står åbent, hvis den unge under 25 år afviser et tilbud uden rimelig grund.

Når nedsættelse eller ophør af kontanthjælpen efter sanktionsreglerne er overstået, og den unge herefter skønnes fortsat at være berettiget til kontanthjælp, ydes kontanthjælpen derefter med den nedsatte sats svarende til SU-niveau.

En særlig gruppe af unge under 25 år, der har fået nedsat hjælpen efter aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 1 eller 2, er efter lovens § 25f, stk. 3, berettiget til et behovsbestemt tillæg, når den unge opfylder følgende 3 betingelser:

1. Ikke er i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse
2. Ikke kan revalideres til at komme i arbejde inden for rimelig periode
3. Ikke vil være i stand til at påtage sig et arbejde.

Alle tre betingelser skal være til stede, for at der kan udbetales behovsbestemt tillæg.

Den personkreds af unge, der er berettiget til tillæg er "svage unge", der har psykiske problemer og sent udviklede unge, som ikke evner at tage en SU-berettigende ungdomsuddannelse, og derfor ikke kan få SU og eventuelt supplere indtægten herfra med arbej-

de. Desuden er det en betingelse, at revalidering ikke inden for en rimelig periode kan bringe den unge i beskæftigelse. Der er således ikke blot tale om unge, der ikke er arbejdsmarkedsparate, fx fordi de ikke mestrer sproget eller de færdigheder, der er nødvendige for en vellykket revalidering, eller fordi de fx har misbrugsproblemer. Endelig skal det ikke være noget alternativ at tage et ordinært arbejde.

Persongruppen er således snævrere end unge, som har problemer ud over ledighed.

I aktivlovens § 25f, stk. 3 er oplyst, at den samlede kontanthjælp ikke kan overstige beløbene i § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, det vil sige ungesatserne for henholdsvis hjemmeboende og udeboende. Der er ikke herudover i loven taget stilling til, om satserne er maksimumbeløb, eller om kommunen skønsmæssigt kan nedsætte beløbet.

I lovbemærkningerne til § 25f, stk. 3 (LF 191 02/03) er bl.a. oplyst følgende:

”En særlig gruppe af unge under 25 år vil ikke være i stand til at tage en SU-berettigende ungdomsuddannelse, at gennemføre revalidering eller at opnå ordinært arbejde. Til denne gruppe unge kan der ydes et behovsbestemt tillæg på op til forskellen mellem SU-niveau og den hidtidige ungesats.”

I vejledningerne for de årlige satser inden for kontanthjælpsområdet, er behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, oplyst som eet bestemt beløb, svarende til forskellen mellem SU-niveau og ungesatsen.

Beskæftigelsesankenævnet finder herefter, at det er uafklaret om en ung, der opfylder betingelserne for behovsbestemt tillæg, herunder de økonomiske betingelser, vil være berettiget til satsen, som fremgår af ovennævnte vejledninger, eller om behovsbestemt tillæg er en skønsmæssig ydelse, hvor satserne i vejledningen er maksimumbeløb, som kommunen på grundlag af en økonomisk behovsvurdering kan nedsætte til et mindre beløb.

Beskæftigelsesankenævnet har herefter besluttet, at oplysninger om eller manglende oplysninger om størrelsen af behovsbestemt tillæg i de undersøgte sager ikke indgår i nævnets vurdering af de enkelte sager.

SM'ere

Principafgørelser (SM'ere) fra Ankestyrelsen

SM A-4-07. Kontanthjælp - personkreds - behovsbestemt tillæg

Resumé:

En ung kvinde, der på afgørelsens tidspunkt havde været under psykiatrisk behandling i 1 1/2 år og fortsat ikke var i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse, deltage i revalidering eller påtage sig et arbejde inden for en rimelig periode, blev anset for at være omfattet af reglen om behovsbestemt tillæg.

Sagsfremstilling:

En ung kvinde havde afbrudt sin uddannelse og kom under psykiatrisk behandling for spiseforstyrrelse, personlighedsforstyrrelse og panikangst.

Hun modtog kontanthjælp, og efter en periode blev hun aktiveret. Efter 6 måneder meddelte kommunen, at kontanthjælpen ville blive nedsat. Afgørelsen var begrundet med, at kvinden havde været aktiveret i 6 måneder, og at hun ikke var omfattet af persongruppen i aktivlovens § 25 f, stk. 3.

Nævnet tiltrådte afgørelsen om nedsættelsen af kontanthjælpen, men hjemviste sagen til vurdering af, om der var ret til behovsbestemt tillæg.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at kvinden havde en psykisk lidelse, at aktiveringen blev gennemført med støtte, og at hun efter hospitalets vurdering ikke ville blive i stand til at påtage sig deltids- eller fuldtidsarbejde indenfor f.eks. det næste halve år. Nævnet lagde endvidere vægt på at eventuel deltagelse i HF forudsatte særlige vilkår.

Kommunen klagede over afgørelsen og anførte, at kvinden ikke var omfattet af personkredsen, idet hun ikke kunne betegnes som en svag eller sent udviklet ung. Kommunen henviste til bemærkningerne til bestemmelsen og anførte, at personer, der havde almindelige uddannelsesmæssige forudsætninger, men helbredsproblemer, ikke tilhørte målgruppen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af hvilken personkreds, der var omfattet af aktivlovens § 25 f, stk. 3, og således kunne søge om behovsbestemt tillæg.

Afgørelse:

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg tiltrådte nævnets afgørelse.

Der blev ved afgørelsen lagt vægt på, at kvinden havde været under psykiatrisk behandling i 1 1/2 år, at aktiveringen var gennemført med støtte, og at det HF-forløb, der havde været overvejet, vedrørte 2 enkeltfag.

Hun var således ikke i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse, deltage i revalidering eller påtage sig et arbejde inden for en rimelig periode.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg bemærkede, at bestemmelsen ikke var begrænset til sentudviklede unge.

SM A-27-04. Kontanthjælp - behovsbestemt tillæg - svage unge

Resumé:

Selv om en ansøger tilhørte personkredsen af svage unge med mulighed for tillæg, skulle der foretages en individuel behovsvurdering.

Begrundelsen var, at der ikke var et lovbestemt krav på at modtage et behovsbestemt tillæg som supplement til nedsat kontanthjælp.

Sagsfremstilling:

Ansøgeren, der var 23 år, var sent udviklet og havde altid gået i specialklasser. I august 2000 startede han på en specialskole og siden havde han modtaget kontanthjælp som ung udeboende.

Af kommunens journaloplysninger fremgik, at han ikke ville være i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse, at revalidering ikke inden for en overskuelig tid måtte antages at kunne bringe ham i arbejde, at han ikke ville være i stand til at påtage sig et arbejde og at alt pegede i retning af fleksjob.

Skolen søgte om et behovsbestemt tillæg til ansøgeren efter aktivlovens § 25 f, stk. 3. Der blev i ansøgningen henvist til lovbemærkningerne, hvori der specielt blev nævnt gruppen af sent udviklede unge, som ansøgeren netop tilhørte.

Ansøgeren modtog netto kr. 3.756 kr. om måneden i kontanthjælp. Han havde udgifter i form af husleje på 700 kr./mdr., telefonabonnement på 96 kr./mdr. og lån på skolen på 400kr./mdr., i alt kr. 1.246 kr. om måneden.

Han havde således et rådighedsbeløb på 2.510 kr./mdr.

Han betalte 950 kr. om måneden for kosten på skolen.

Kommunen traf afgørelse om, at han ikke havde ret til behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25 f, stk. 3.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse og begrundede det med, at der ikke var grundlag for at fastslå, at kommunen ved afgørelsen var gået uden for rammerne af det skøn, der skulle foretages.

Skolen klagede på ansøgerens vegne over afgørelsen og gav udtryk for, at det behovsbestemte tillæg var en ret for de unge, der tilhørte personkredsen i § 25 f, stk. 3.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af kriterierne for ydelse af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Afgørelse:

Ansøgeren havde efter en behovsmæssig vurdering ikke ret til et behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Der var således ikke et lovbestemt krav på at modtage ydelsen, selv om en person tilhørte personkredsen af mulige modtagere. Der skulle foretages en behovsmæssig vurdering.

Det fremgik af aktivlovens § 25 f, stk. 3, samt af tilhørende lovbemærkninger, at der til en personkreds af svage unge, navnlig de sent udviklede unge, som ikke evnede at tage en SU-berettigende uddannelse, som ikke via revalidering inden for en rimelig tid kunne bringes i beskæftigelse, og som ikke kunne påtage sig et ordinært arbejde, kunne ydes et behovsbestemt tillæg op til forskellen mellem SU-niveau og den hidtidige ungesats.

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens og nævnets behovsmæssige vurdering, hvorefter ansøgeren ikke havde behov for et tillæg.

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøgeren efter at de faste udgifter var betalt, havde et rådighedsbeløb på 2.510 kr. om måneden og desuden på skolen fik sin kost for 950 kr. om måneden.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.

Vejledning af 13 december 2006 om sygedagpenge, delpension, fleksydelse, kontanthjælp, revalidering, ledighedsydelse og aktiv beskæftigelsesindsats

Tabel 4.1 Kontanthjælp pr. 1. januar 2007

Under 25 år, udeboende Lov § 25, stk.1, nr. 3:	Kr. mdl. 5.773
Under 25 år, udeboende, nedsat hjælp Lov § 25 f, stk. 2, nr.1	Kr. mdl. 4.852
Under 25 år, udeboende, behovsbestemt tillæg Lov § 25 f, stk. 3	Kr. mdl. 921
Under 25 år, hjemmeboende Lov § 25, stk.1, nr. 4	Kr. mdl. 2.786
Under 25 år, hjemmeboende, nedsat hjælp Lov § 25 f, stk. 2, nr. 2	Kr. mdl. 2.412
Under 25 år, hjemmeboende, behovsbestemt tillæg Lov § 25 f, stk. 3	Kr. mdl. 374

Vejledning nr. 100 af 17. november 2005 om satser m.v. pr. 1. januar 2006

Tabel 4.1 Aktiv socialpolitik - kontanthjælp

Under 25 år, udeboende Lov § 25, stk.1, nr. 3	Kr. mdl. 5.638
Under 25 år, udeboende, nedsat hjælp Lov § 25 f, stk. 2, nr.1	Kr. mdl. 4.724
Under 25 år, hjemmeboende Lov § 25, stk.1, nr. 4	Kr. mdl. 2.721
Under 25 år, hjemmeboende, nedsat hjælp Lov § 25 f, stk. 2, nr. 2	Kr. mdl. 2.349

Vejledning nr. 102 af 16. november 2004 om satser m.v. pr. 1. januar 2005

Tabel 4.1 Aktiv socialpolitik – kontanthjælp

Under 25 år, udeboende Lov § 25, stk. 1, nr. 3	Kr. mdl.5.527
Under 25 år, udeboende, nedsat hjælp Lov § 25f, stk. 2, nr. 1	Kr. mdl.4.618
Under 25 år, hjemmeboende Lov § 25, stk. 1, nr. 4	Kr. mdl. 2.668
Under 25 år, hjemmeboende, nedsat hjælp Lov § 25f, stk. 2, nr. 2	Kr. mdl. 2.296

Vejledning nr. 132 af 21. november 2003 om satser m.v. pr. 1. januar 2004 for syge- og barselsdagpenge, delpension, fleksydelse, kontanthjælp, aktivering, revalidering, ledighedsydelse, aktiv beskæftigelsesindsats, arbejdsskade, besættelsestidens ofre, forsikringsrente til enker efter visse fiskere

Tabel 4.1 Aktiv socialpolitik - kontanthjælp

Under 25 år, udeboende

Lov § 25, stk.1, nr. 3

Kr. mdl. 5.419

Under 25 år, udeboende, nedsat hjælp

Lov § 25 f, stk. 2, nr.1

Kr. mdl. 4.506

Under 25 år, hjemmeboende

Lov § 25, stk.1, nr. 4

Kr. mdl. 2.616

Under 25 år, hjemmeboende

Lov § 25 f, stk. 2, nr. 2

Kr. mdl. 2.240

Bilag 3. Måleskema

Måleskema til undersøgelse af kommunernes praksis i region Sjælland for bevilling af behovsbestemt tillæg til svage unge efter aktivlovens § 25f, stk. 3	
Identifikation af sagen	
Kommune	
Kommune nr.	
Sagsnr.	
Sagsbehandler (initialer)	
1. Grundoplysninger	
2.	
1.1. Borgerens fødselsdato	
1.2. Køn	1. Mand 2. Kvinde
1.3 Bolig	1. Hjemmeboende 2. Udeboende, egen bolig 3. Udeboende i bofællesskab el. lign.
2. Oplysninger om kommunens oprindelige afgørelse	
2.1 Har kommunen truffet en afgørelse?	1. Ja 2. Nej
2.2 Dato for kommunens afgørelse?	Dato
2.2 Bemærkninger:	1. Uoplyst 2. Ikke relevant

3. Den materielle vurdering af kommunens afgørelse	
<p>3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig?</p> <p>3.1 Bemærkninger</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis 2. Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag
<p>3.2 I hvilket omfang er sagen oplyst?</p> <p>3.2 Bemærkninger:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ingen oplysninger mangler 2. Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler 3. Flere og/eller væsentlige oplysninger mangler 4. Afgørende oplysninger mangler
<p>3.3 Er betingelsen for at nedsætte den månedlige hjælp til den unge opfyldt i aktivlovens §25f, stk. 1, nr. 1?</p> <p>3.4 Bemærkninger</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant
<p>3.4. Er betingelsen for at nedsætte den månedlige hjælp til den unge opfyldt i aktivlovens § 25f, stk. 1, nr. 2?</p> <p>3.4 Bemærkninger</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant
<p>3.5 Er den unge omfattet af persongruppen "svage unge" i aktivlovens § 25f, stk. 3, nr. 1-3?</p> <p>3.5 Bemærkninger:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej

<p>3.6 Er de økonomiske forudsætninger for udbetaling af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3, opfyldt?</p> <p>3.6 Bemærkninger:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej
<h2>4. Vurdering af formelle regler</h2>	
<p>4.1. Hvilken form har afgørelsen?</p> <p>4.1 Bemærkninger:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Skriftlig afgørelse 2. Skriftligt notat i kommunens journal 3. Anden form 4. Ikke relevant
<p>4.2. Fremgår det, hvilken afgørelse der er truffet?</p> <p>4.2 Bemærkninger:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant
<p>4.3. Fremgår det, med hvilken hjemmel afgørelsen er truffet?</p> <p>4.3 Bemærkninger:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant
<p>4.4. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten?</p> <p>4.4. Bemærkninger</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ja 2. Nej

Statsforvaltningen
Sjælland
Dronningensgade 30
4800 Nykøbing F
Tel 7256 7600
sjælland@statsforvaltning.dk

www.statsforvaltning.dk